

ארצות הברית: זכויות האדם לפי ג'ורג' שולץ

החלוטין מהלקח, כשהדברים נוגעים בזירה הבינלאומית. שם מגלים יוני הארץ ציפורני נץ אמיתיים. רונאלד רגן היה מתגאה בהם, גארי הרט היה מסתייג מהם בכל ליבו. כך נראים הליברלים של ישראל, המגלים תמיכה בלתי-מסוייגת בכל מגמה, שתכליתה ללבות את המלחמה הקרה.

אבל נשוב לדרוס-אפריקה. הארץ מבשר, בעליצות גלויה, על ניצחונות גדולים של מדיניות-החוץ של פרטוריה. המיוג בין אמצעים דיפלומטיים לפעולות צבאיות, (כך מכנה הארץ את הרצח ההמוני של נשים וילדים מעבר לגבול, המתבצע על-ידי צבא דרום-אפריקה, בסיוע ישראלים) עולה יפה. אנגולה ומוזמביק מוכנות לשוחר, ואף לרסן את מדינות העימות. עורכי הארץ רואים בכך ניצחון מזהיר למערב.

איזה רווח צפון למערב? אין ספק שהרעב הכבד שפקד לאחרונה את מדינות-העימות, כתוצאה מהצורות וממשי החתרנות הרצחניים של סוכנים דרום-אפריקאיים, הכריח את מנהיגי אנגולה ומוזמביק להתפשר במידה מסויימת עם פרטוריה. שליטי המדינה הגוענית ינשמו לרווחה לחודשים אחדים.

זהו הישג טאקטי בלתי-מבוטל, למרות השיטות המגונות שהופעלו למענו. אין שום סיבה להארץ לחגו. בעיית האפרטהייד איננה מתקרבת לשום פיתרון סביר. 20 מיליון בני-אדם עדיין חיים בארצם במעמד של תת-אנוש, וסובלים מניצול כלכלי, מהשפלה חברתית ומהעדר מוחלט של זכויות פוליטיות. המחחרת השחורה תתאושש, וגם מדינות-העימות כבר עברו את הרע מכל. קשה להבין מהו הרווח, הצפוי מכל זה למערב. במקום או במאוחר יאלצו האמריקאים, ועימם גם מדינות מערב-אירופה, לנקוט עמדה מציאותית וברורה. מכיוון שסוגיית דרום-אפריקה היא מסובכת ומורכבת, קשה להניח שנוסחת רודזיה, שהביאה ליצירת זימבבואה, תחזור על עצמה בדיוק נימרץ, אבל פיתרון מעין זה, שיאפשר רוב השחור לשלוט, הוא בלתי-נמנע.

האם הקורא התמים יודע? ארצות-הברית תאלץ לשאול את עצמה, מה יקרה לאינטרס שלה, אם יגיע לפיתרון כזה בלעדית, או גרוע מכך, נגדה, סביר לחשוב, שיקומו בווינגטון

פועלות כיתות-המוות הימניות, המחסלות את מתנגדי המישטר באורח שיטתי. **עיוות של האמת.** הדיבורים על קיצונים משמאל, כמו בניקראגואה, הם מצחיקים, מכיוון שהמחחרות השמאליות מייצגות את רובדובו של העם, ואין להן כל אורינטציה

פררטובייטית, אלא אם כן תרחף אותם וושינגטון לזרועות מוסקוזה. בלחץ דעת-הקהל, פועל שולץ לעיתים לריסון כיתות-המוות, אבל ממשיך להעניק תמיכה מאסיבית למישטר עבורו הן פועלות. לקרוא להתנהגות כזאת, "פעולה למען העם והמוקראטיה, נגד קיצונים משני הצדדים" — זהו עיוות בוטה של האמת.

את הסיבה לפיזה שיקרית זאת אפשר למצוא בתמליל הנאום עצמו. 6000 המילים אינן מתייחסות, ולוא פעם אחת, לעובדה שארצות-הברית מפעילה את כוחה המעצמתי לא רק נגד הסובייטים, אלא כרי לקדם את האינטרס הכלכלי-רכושני שלה, המנוגד לזה של העמים באירורים שונים בעולם.

דרום-אפריקה:

האפרטהייד

והימין הישראלי

ה מאמר הראשי שהופיע השבוע ביומן הארץ, לא תורגם במלואו מהודעות הלישבה המרכזית לעיתונות בפרטוריה. הדרום-אפריקאים הם בדרך-כלל די מתוחכמים, ולא היה עולה על דעתם להנפיק דף מידע כליכך בוטה וחד-צדדי, בשירות מדיניות-החוץ של ארצם.

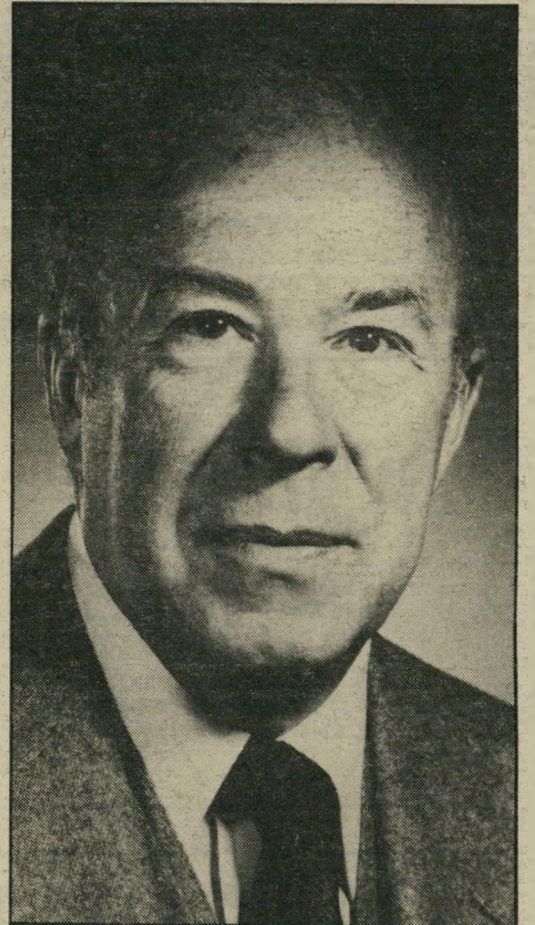
הכל יודעים שדרום-אפריקה מנהלת מסע אלים נגד מדינות העימות, בעיקר אנגולה ומוזמביק, כדי לפתור בכוח את הבעיה הקטנה שיש להם עם אירגון השיחרור של השחורים, הקונגרס הלאומי האפריקאי. זהו חיקוי די מדוייק של הקו ששלט בממשלת ישראל לפני יוני 1982, טופח על-ידי מנחם בגין, אריאל שרון ופאל איתן, והביא את כולנו לאסון לבנון. עורכי הארץ, שמגלים לפעמים זיק של הבנה שכך הם אומנם פני הדברים (אבל כרגיל, אחרי שהאסון כבר מתרחש) מתעלמים

ש שרי-החזין של רונאלד רגן הוא אחד האנשים האינטליגנטיים ונעימי-הליכות בממשלת ארצות-הברית. איש האקדמיה המכובד הזה מעניק משהו מתדמיתו ככרת-הסכר והרצינית למישטר כולו.

בשלוש השנים האחרונות, ובעיקר מאז שאלכסנדר הייג הורח לפני כשנה וחצי, בלחץ ערב הסעודית ואנשי קאספר ויינברגר ושולץ בממשלה, הוא מטביע את חותמו בווינגטון, אולי יותר מכל אישיות אחרת, וקטיגוריה זאת כוללת גם את יועציו הבכירים של רגן בכיתת-הלכך.

השמועות על הקרע בינו ובין שרי-ההגנה, שותפו לשעבר בניהול חברת בכטל, הפועלת בתנופה רבה בערכה-סעודית, אינן מתאמתות. "חילוקי דיעות תוך שיתוף פעולה", כך מגדירים משקיפים בווינגטון את ררך פעולתם של השניים.

אוייב מס' 1. נציגה בכירה של השדולה השחורה בווינגטון דיווחה השבוע להעולם הזה שחבריה למסע נגד

שרי-החזין שולץ
6000 שקרים ב-6000 מילים

דרום-אפריקה רואים בשולץ אויב מספר 1. "שולץ אדיש לחלוטין לזוועות המתרחשות תחת האפרטהייד, רואה במישטר בפרטוריה נכס סטראטגי ואינו מבין את התהליכים המתרחשים שם, וגם כאן בארצות-הברית, לטובו ארוך". אמרה הנציגה, שיש לה גם עמדה בכירה ביותר במועצת הכנסיות העולמית.

אין לה כל ספק, שגם ויינברגר תומך בעמדותיו של שולץ כעניין זה, התואמות, כמובן, גם את האידיאלוגיה של הנשיא. **כלי תיסמונת ויאטנאם.** שולץ חש, לפחות, צורך להצדיק את עמדותיו בנושאי חוץ, בכל הקשור לזכויות-האדם. בנאום מרכזי שנשא השבוע באילינוי, ניסה שרי-החוץ להסביר את עמדות הממשלה האמריקאית בנושא זכויות-האדם.

הפלישה האמריקאית לאי קאריבי קטן, גרנדה, התמיכה שהם מעניקים למרצחים השולטים באל-סאלברור, גוואטמלה והונדוראס, האחריות של ארצות-הברית לעצם קיומם של המישטרים המזוייעים באינרונסיה, הפיליפינים, צ'ילה או אורוגוואי — כל אלה לא הוזכרו כלל בנאום בן 6000 המילים. שולץ הירבה לדבר על המחוייבות האמריקאית למוקרטיה, בעיקר בהקשר של הפגיעה בזכויות-האדם בגוש הסובייטי, ובמדינות בלתי-מודהות שאינן פרו-אמריקאיות, אבל התעלם לחלוטין מכל הקלינטיות שלו, כולל הדיקטטורה הרחבת-מלכותית בערב הסעודית עצמה, שלטיפוחה הקדיש שנים רבות מחייו.

"הנשיא רגן, הכריז שולץ, וזנח את תיסמונת ויאטנאם, ודווג למוקרטיה בעולם באמצעים פרמאטיים ושקטים". שרי-החוץ הביא רק דוגמה אחת, מחושפת למדי, להצדקת ההצהרה הזאת. הוא טען שבאל-סאלברור מגינה ארצות-הברית על המתונים, נגד הקיצוניים מימין ומשמאל, וכך היא משרתת את הדמוקרטיה.

לא ידוע על התפרצויות צחוק כלשהן בקרב קהל השומעים, אבל כל עיתונאי מתחיל שבקר באל-סאלברור, וזה כולל גם את העיתונאים האמריקאיים, יודע היטב שארצות-הברית שומרת בכוח צבאי על מישטר פאשיסטי, המייצג את האינטרסים שלה, ושל שלושה אחוזים מאוכלוסיית אל-סאלברור. תחת מישטר זה

עוזר שוקן
ליבראל זה ליבראל ושמן זה שמרן

אנשים — כדאי לעקוב אחרי התקרמותו של איש כמו הרט — שיעדיפו להקריב את המיעוט הלבן, הצד הבלתי-יצורק בסכסוך לכל הדיעות, מה גם שיהיה עליהם להתחשב ברעתו של המיעוט השחור הענקי בתוך ארצות-הברית עצמה, ההולך ומתגבש מבחינה פוליטית.

האפרטהייד, או כל מוצר לוואי שלו, הוא מישטר בלתי נסבל, נאצי מבחינה אידיאלוגית. מכיוון שכך, המלחמה בו תימשך, והאיבה כלפיו בכל רחבי-העולם תלך ותיגבר. התהליך הזה לא פסח עד כה גם על המערב. אין צורך להסביר לקורא שהתזיה המוצגת כאן אינה מאפיינת רווקא את העולם הזה. זאת היא העמדה הליברלית הטיפוסית, בניגוד לעמדה הסופר-שמרנית שמייצג הארץ באורח עיקבי בנושא הבינלאומי בכלל, ובפרשת דרום-אפריקה בפרט. עמדה שמרנית-ימנית היא לגיטימית, כמובן, בתנאי שהקוראים התמימים יודעים, שנכך מדובר. למרבה הצער יש יסוד להשערה שהמודעות בנושא הזה אינה קיימת כלל.

צפון-אירלנד:

עיזבו אותנו בשקטו

עד כה הצליחו יזרי בלפאסט, המונים כיום כמה מאות בני-אדם, להתחמק מהאש הצולבת בין המיעוט הקאתולי והרוב הפרוטסטנטי בצפון-אירלנד. בחודשים האחרונים התחילו יזרים ישראליות לבחוש גם בקלחת הזאת, וכרגיל למען המפסידים לטובח ארוך.

מקורות קאתוליים המקורבים לצבא האירי הרפובליקני, ריווחו לאחרונה על מעורבות של כמה אנשי-צבא ממשלה, הרוקא לצד האירגונים הקיצוניים הפרוטסטנטיים, הפועלים באלמות רבה, ותוך אימוץ קו פאשיסטי ברור.

תמיכת אש"ף, לעומת זאת, נתונה לצבא האירי הרפובליקני, הפועל גם הוא כאלמות רבה. ההחזרת למטרה די מציאותית לטובח ארוך, איחוד אירלנד כולה, ידידים יהודים ניקשו, השבוע, לפעול להפסקת כל התערבות ישראלית בנושא זה. יהודי בלפאסט, שנתנו בכירה הצפון-אירית, הם, בדרך כלל, עשירים מוכהקים, אנשים שיש להם מה להפסיד, וגם תורמים ותיקים למסרות ישראליות. הם סבורים שכל בחישה ישראלית בקלחת הזאת תזיק להם ישירות. "אין לכם די צרות משלכם? שאלו השבוע.